

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְשָׂה אֶחָת מִן הָעָאן
הַמִּזְבֵּחַ מִמִּשְׁקֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִנְחָה וּלְעֹלָה וּלְשִׁלְמִים
לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם גַּם אֲדָנִי
אֱלֹהִים: יִחְזָקָל מֶה טו
2. וְכָל מַעֲשֵׂה בֵּקֶר הָעָאן
כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הָעֶשֶׂב
הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה:
וַיֵּרָא כֹּךְ לֵב

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דומיא וכו'
וא"ת הא אמרינן פכ"ש
והרמב"ן צחי' לנ"צ דף ע'
ד"ה ה"ג אין אותיות נקטת
במקורה כתב דלכא לשגיאות
לישנא הוא וכלאי כרס ללא
דוקא: ד"ה כתב וכו'
מסקינן דאין לחלק. ע'
חולין דף קמ ע"א תוס' ד"ה
למעוטי וכו':

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

שיטה מקובצת

[illegible]

ס' בלמים לגביו: אצטנו של כהן יא':
 ויהא אצטנו אלף של כלאים דכתיב (ש)
 ואמרין (בימות דר') מדשש תימאט
 דרבי **אדי** אמר: להי אצטרין קרא משו
 וייתי צמה הלז דטריפה מותרת
 לגביו: **מקרינן בקרינן:** דמוס פסול
 צבהל כמו צבהל זמן טריפות לא
 פסול צבהל אצטנו צבירות פטרק
 מומין אלו (דף מה:) ואלו כשרין
 צדאס ופסולין צבהל אצטנו ואת
 צבו וטריפה ויואז דופן להי אצטרין
 קרא: **אמר ליה ר' פון אא** (סנא)
לרב אשי: ואכחי ל"ל קרא הא אצא
 למימר: **יואז דופן יודית:** שכהן
 יואז דופן כשר לעברה וקרבין יואז
 יואז פסול דאמרין צב"ש"י כי
 יוילא) פטר ליואז דופין: **מה ליואז**
דופן שאינו קדוש בצבור: דפטור
 רחם כתיב (שמות יג) תאמר צטריפה
 צקדושה צבורה אס וולד עם טריפמו
 הלכך אצטרין קרא: **בעל מוס**
ויודית: שקדש צבורה ואסול לגביו
 אף אי אצא טריפה ומה לי קרא:
הלז הוא כר: ומה לי קרא: **מליקה:**
 טריפה היא יא' לא תכליתא דחומת שדרה
 וטריפה דאמרין צב"ק דשמיטת חולין
 (דף כ:) והותרה לגביו מכלל אצטרה
 להדיט יא' אצטרין אף אי אצא טריפה
 (והמה לי קראש:) **מליקה דמאס**
הוא לכהנים: וצבעל מוס ויואז דופן
 אף אשכחן היתר להדיט אצטרה אצור
 דאין צהן שום אצור לגבי כהנים:
מפולתן צבוס הוא דובו: וגבי גביו
 אשכחן צבעל מוס צבופות היתר מכלל
 אצטרה וילאט ב' מה להלז כי יליל
 קרא: בעל מוס ב' מומין ניכר שאין
 מומין פסול אלא צבלי דאמרין
 צבירות צב' על אלו מומין (דף ל.)
 ויואז דופן טריפה ניכר דאין ליה קלא
 והכל יודעים: **עומים ש' שאין ב' מומס**
ניכר: כגון צבני מעיים: **שלא היסא**
לה שטם הכוסר: וכלא דפטרק ממעי אמה
 דמיוא דערלה וכלא היסא דכתיב
 צהן קרא דכתיב ציה ב' מן האלף
 מן המאמס ממשקה ישראל ואמרין
 צפרק אלו עוברין צמסכת פסחים
 (דף מה:) מן ההיחור מן המומה צ'
 מדות פסחים צבור מכלל ערלה
 שטלה צמסמית: **כל אשי יעבור חסם**
השטב פטר לטריפה שאינו עוברת:
 ב' מוסם דאין לה חיות לא חשיב לה
 עוברת ב' והאי קרא כתיב צממשר
 וגמרין שאין קרבות מייני צב"ש
 נאמר שאין חסם אמו ואמרל להלן
 חסם השטב כ' צב"ש צבירות (דף לו:)
ברנ"ג: ב' זר ואון: וכל הי
 ב' מפרש צבוס (דף פו:) מקראל
 דענדוקן פסולת ואצורין דאמרין
 צסוק אלו הן הנשפרין (דף פג:)
ערל: הכן ערל שטמו אחיו ממתת
 מיילה: **יושי:** לעמוד לשרת כתיב:
ע' כליס א' ע' צב' צמה א' רגל
הכיר: צבזכים (דף מה:) מפרש
 דבעין שלא יהא דבר חוץ צין רגליו
 ב' לצין הרפסה: **שחאל:** מפרש
 בגמרא א' מנל דאפסול: **ב' צביראא:**
 אצורלה פליג אור ואון וכל הקש:
עלה צידו לרור: נאמל קומץ חסר
 מקום הרור וכן מלא או לגביו:
מדין: גדוש ב' ל"א שגראה קמח
 חוץ צין רגלי שאינא צבזכים לפס דר':
 אלא תהא המאמס נאמל: **חטאס חלב:**

ו כָּכֹךְ. מִזְרֵה הַכְּחוֹל וְהַיָּם
 (ט) מַלְאָה וְאֶרְצָמֶנּוּ וְגו'
 ט עֵמֶק: רַב שֵׁשֶׁל צְרִים
 לִדְלֹאֵךְ לִמְיָמֶר נִיחָדֵר דִּינֵא

¹⁶ מֵה לְכָלֵּאִים שְׁמוֹצוֹת
 דְּרַב אִידִי אִמְר מִשּׁוֹם
 דִּינֵא וְתִיתִי בְּמֵה הַ
 קְרוֹשְׁתָּהּ אוֹסֶרְתָּהּ חֲלָלָה
 (ט) שְׁכָן בָּאִים מְכַלָּל וְ
 הָרִין (ט) אֶרֶא וְהַ כְּרֵא
 (ט) הַצַּד הַשְׁוֶה עַל
 וְמוֹתְרִין לְגִבּוֹה אָף אֲנִי
 שְׁאִסּוּרָהּ לְהִדְיוֹת תַּת־
 לְהַצַּד הַשְׁוֶה שְׁבָהָן
 אִמְר רַב אִשִּׁי מִשּׁוֹם
 דִּינֵא פֶּרְכָּא מְהִיבָא
 מוֹם (ט) מֵה לְבַעַל מוֹם
 בְּקִרְבִּינָן אִמְר לֵיה רַב
 יוֹצֵא דּוֹפֵן יוֹכִיחַ שְׁכָן
 בְּקִרְבִּינָן וְמוֹתֵר לְהִדְרִי
 לְיוֹצֵא דּוֹפֵן שְׁכָן אִינוּ
 יוֹכִיחַ מֵה לְבַעַל מוֹם
 בְּקִרְבִּינָן יוֹצֵא דּוֹפֵן יוֹסִי
 זֶה כְּרֵא זֶה וְלֹא רֵא זֶה
 שְׁבָהָן שְׁמוֹתֵרִים לְהַ
 (ט) וְכִ"ח מֵה צִדְּהָ שְׁאִסּוּרָהּ
 לְגִבּוֹה מֵרָחֵק הַשְׁוֶה
 מְכַלְלֵן תֹּאמֵר בְּטָרִיפֵת
 רַב אַחָא בְּרִיה דְּרַב
 שְׁהוֹתֶרָה מְכַלְלָה מֵא
 דְּעוֹלֹת הָעוֹף לְגִבּוֹה
 אֲשֶׁתְּרִי אֲשֶׁתִּירָא (ט) תַּמְנֵי
 תַּמּוֹת וְזִכְרוֹת בְּעוֹפוֹת
 הָעוֹף לְכַהֲנֵי כְּהֵנִים
 וְהוֹאֵל פִּיכָד תֹּאמֵר רַב
 מִיּוֹמֵן נִיכָד תֹּאמֵר בְּטָרִי
 נִיכָד מִשְׁ"ה אִיצְטְרִךְ ק
 (ט) מִמַּחֲטֵם נִפְקָא (ט) מִמַּחֲטֵם
 לְיִשְׂרָאֵל (ט) מְכַל אִשְׁשֵׁי
 נִפְקָא (ט) פֶּרְט לְמִרְפִּינָן
 דְּרֵא מִמַּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל וְ
 הִיתָה לָּהּ שְׁעַת הַכּוֹשֵׁשׁ
 לְכַרֵּם אֲבָל הִיתָה לָּהּ
 תַּחֲכֻסָּה כְּתֵב רַחֲמָנָא וְ
 רַחֲמָנָא כָּל אִשְׁרֵי עֵינֵיב
 הִיכָא דְנִטְרַפָּה וְלִבְסוֹף
 אֲבָל הַקְדִּישָׁה וְלִבְכֻסָּה
 דְּאִקְדָּשָׁה הוּא חוּזֵא
 רַחֲמָנָא מִן הַבֶּקֶר (ט) אִצְ
 אֲנִי מְכּוּלָּא מֵאחֶר כִּי
 שׁוֹן מְכּוּלָּא יוֹם מְחֻסָּר
 שֶׁלֹּא חָצִץ (ט) דִּיּו וְרַגְלֵי
 (ט) עַל גְּבִי כְּלִים עַל גְּבִי
 פֶּסוּל (ט) קִמְצִין בְּשִׁמְאָל
 וְעוֹלָה בִּידו צָרוֹ אוֹ גּוֹ
 הִיתֵר וְהַחֲסֵר פֶּסוּל וְ
 אֲצַבְעוֹתָיו: גַּב' לְמֹה
 הַמְּנֻחֹת שְׁקִמְצֵן וְרֵא
 מִנְחַת חוּמָא מְעוּנָה שֶׁ
 שֶׁלֹּא יֵהָא קֶרְבָּנוּ (ט)

בל המנחות פרק ראשון מנחות

מה לכלאים שמצותו בכך רב שישא בריה
דרב אידי אמר משום דאיכא למימר ליהדר
דינא ותיתי במה הצד מה למליקה שכן
קדושתה אוסרתה חלב ודם יוכיחו מה לחלב
ודם שכן באים מכלל היתר מליקה תוכיו וחזר
הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי
זה ה' הצד השווה שבהן שאסורין להדיוט
וימותרין לגבוה אף אני אביא טרפה אף על פי
שאסורה להדיוט תהא מותרת לגבוה מה
להצד השווה שבהן שכן מצותה בכך אלא
לומר רב אשי משום דאיכא למימר מעיקרא
דינא פרכא מהיכא קא מיייתית לה מבבל
מום ה' מה לבבל מום שכן עשה בו מקריבין
מקריבין אמר ליה רב אחא ה' סבא לרב אשי
יוצא דופן יוכיח שלא עשה בו מקריבין
מקריבין ומותר להדיוט ואסור לגבוה מה
ליוצא דופן שכן אינו קדוש בבכורה בעל מום
יוכיח מה לבבל מום שכן עשה בו מקריבין
מקריבין יוצא דופן יוכיח וחזר הדין לא ראי
זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה ה' הצד השווה
שבהן שמותרים להדיוט ואסורים לגבוה
וכ"ש טרפה שאסורה להדיוט תהא אסורה
לגבוה מה להצד השווה שבהן שכן לא הותר
מכלל תאמר בטרפה שהותרה מכללה אל
רב אחא כריה דרבא לרב אשי טרפה
שהותרה מכללה מאי היא אילימא מליקה
דעולת העוף לגבוה בעל מום נמי בעופות
אשתריוו אשתרי תמות וזכרות בבכמה ואין
תמות וזכרות בעופות אלא מליקה דחמאת
העוף לכהנים כהנים משולחן גבוה קא זכו
ואלא פריך הכי מה להצד השווה שבהן שכן
מומן ניכר תאמר בטרפה ה' שכן אינו מומה
ניכר משה' איצטריך קרא וטרפה מוכה נפקא
מהם נפקא ה' ממשקה ישראל מן המותר
לישראל ה' מכל אשר יעבור תחת השבט
נפקא ה' פרט לטרפה שאינה עוברת צריכי
דאי ממשקה ישראל ה"א למעוטי היכא דלא
היתה לה שעת הכושר דומיא דערלה וכלאי
היתכר אבל היתה לה שעת הכושר אימא
תתכשר כתב רחמנא כל אשר יעבור ואי כתב
רחמנא כל אשר יעבור הוה אמינא למעוטי
היכא דנטרפה ולבסוף הקדישה דומיא דמעשר
אבל הקדישה ולבסוף נטרפה דבעידנא
דאקדשה הוה חזיא אימא תתכשר ה' כתב
רחמנא מן הקבר צריכי: מרתנ' ה' אחד
מנחת חומא ואחד כל המנחות שקמנן זר
אוונן טבול יום מחוסר בגדים מחוסר כיפורים
שלא רחץ ה' דיור ורגליו ערל טמא יושב עומד
על גל כליש על גבי כליש ע"ה יושל חבירו
פסול ה' קמין בשמאל פסול כן בתירא אומר יח
ועלה בידו צדור או גגור מלה או קורט של
היתר והחסר פסול ואיהו היתר שקמנן
אצבעותיו: גמ' למה לי למתנא אחד מנחת
המנחות שקמנן זר ואונן לר"ש איצטריך דת
מנחת חומא מעונה שמן ולבונה שלא יהא
שלא יהא קרבנו מוהדר וברין הוא שת

בבד. ואע"ג דלפסד לקיים צוילת
ותן שמייז צוילת לא אפשר לקיים צב
ר' יוסף דאין מלות פון ושרי לגב
מיחל מה לגבי שכן מחזור הן ויחמו
ו"ל כיון דאין לו היתר אלל על ידי
חיבור לא שרין למעבד מיינה יומי:
בעל מוש מנחם חותר בעפוזת. ונ"ל
דהשגח מלך למליך ממחוסר
אבר ויואל דופן ולבסוף שפאמר שכן
מומן ניכר חמי הכל שפיר:
שבן מושב ניבר. ואין לנו דמוחסר
זמן וזמנא וזמנא וזמנא ויחמו דכל
בעבד ורובע וזמנא וזמנא ויחמו דכל
הני ים להם ^{לג} קול יותר מטריפה
צבני מעיים שופן וידע כלל כי היכי
דחשיב יואל דופן מומו ידע משום די
לו קול ומחיה שריא להדיטן אדוסה
לגבזה אין ללמוד טריפה דמה להיה
שכן אין צמינה לגבזה ושכן מומה
ניכר: **דומ"א** דעריה וברא' הכרס.
הוא * דכל אמרינן * כל שעה (פסחים
דף כה.) וכלל בשבט (חולין דף קטז.)
וזת אומרת כלאי הכרס עיקרון נאסר
הואיל ויהיה להם שעת הכושר קודם
ההרשעה ושרי לומר דכלאין דכחבי
צבאי קודם איירי עבדים שפאמר דמח
יין לנכסים דדרשין (פסחים דף מה.)
מן המאמנים ממומר * מאות שנשמיירו
צבור הנהו לא יהיה להם שעת הכושר
דקודם דהרשע שמוערה הוא שהיה לו
שעת הכושר קודם ההרשעה ומן ההרשע
אין עושין נכסים וא"ת אותם עבדים
ענשין יהיה להם שעת הכושר קודם
ההרשעה ומאמנים וי"ל שכן שנתוסף
צבאיין אחר שנעשה כללאים שגלג
אחרין כן לא היה לו מעולם ^ה (אחרין כן)
שעת הכושר והאי דמימסר אף מה
שגלג קודם לכן פלי שא"ל להדיטן זה
מוה להפריש טריפוזת:
כתב רהמנא בן אשור יעבור. אע"ג
דמוכר דהיבא שהיה לו שעת
הכושר לא ילפינן ממשקה ישראל אפ"ה
מיימי ליה גבז דוכתא צפ"ל האסורין
(תמורה דף כט.) ונעבד משום דע"י
מלתא קררי * מסקינן דאין לחלק:
שקמצן זר אונן ב' והוא הדין
^ג שחיי יין ופירועי ראש
צמינה ומחלי עבודה כדאמרין צפרק
אלו הן נכסרפין (אבות דרוב ^ה.) ומנה
ושיר ^א **בן** בתיבא אומר ר' יוחנן
ויקמוץ בימין. ומחלי דמוכר צממא
דהוא הדין אכילהו פסולי דלעיל
למחיה להא עריב פסולי שמוכר צמדי
פסולי דלעיל ^ד וי"ל משום דצ"ד
דשמאל כיון דלית ליה הכשירה ציוס
היפופורס ^ה קצוע עבודה ולא חוועיל
כל מורה: **חסר** שקמצו בראש
אצבעותיו. אבז דמפסד ימר חסר
ומפסד חסר כיואל צו אף על גב
דלזרז וגריגז וקורט משום חסר הוא:
^{שלא}
ויחזור ויקמוץ בימין ^י **קמץ**
ונה פסול מפני שאמרו הקומץ
רץ וחסר ^י שקמצו בראשי
א ואחר כל המנחות ליתני כל
א"ר שמעון ברין הוא שתהא
א נשכר ומפני מה אינה נסעונה
א חמאת חלב ^ה מעונה נסכים
שלא
ד: **גמ'** שלא יהא קרצנו מסודר.
מיס צפרק שמי מות (לקטן דף כ:.)

עין משפט
נר מצוה

כמ א מיי פיי"א מהל'
פסוק"מ הלכה א:
ל ב מיי פיה מהלכות ציאת
מקדש ה' יח:
לא ג מיי פיי"א מהלכות
פסוק"מ הלכה ג:
לב ד מיי פיי"ג מהל'
מעשה"ק הלכה יב:

שיטת מקובצת (המשך)

[illegible]